Rekolekcje parafialne

„Dlatego oto Ja zwabię ją i wyprowadzę na pustynię, by przemówić do jej serca”.

Księga Ozeasza 2, 16.

Rekolekcje są dla wspólnoty parafialnej swojego rodzaju wyjściem na pustynię. Można je porównać do wędrówki narodu wybranego, który po wyjściu z niewoli egipskiej przez czterdzieści lat szedł przez pustynię do Ziemi Obiecanej. Nie był to dla niego czas bezowocny, w trakcie tej podróży lud zmieniał swoją mentalność z niewolniczej na synowską. Podczas wędrówki dokonały się w narodzie wybranym także inne ważne rzeczy: lud do tej pory rozproszony, zindywidualizowany, nieposiadający poczucia tożsamości, odzyskuje świadomość tego, kim jest oraz godność ludzi wolnych. Naród, który zdawał się już zapominać o swoim Bogu, odnajduje korzenie swojej wiary i jednoczy się wokół prawa Bożego, czyli dziesięciu przykazań[1]. Jest to czas przemiany zarówno indywidualnej, jak i wspólnotowej.

Pustynia ma w historii zbawienia podwójne znaczenie: z jednej strony jest miejscem próby, z drugiej zaś – sposobnością, by doświadczyć miłości i powrócić do niej. W czasie próby człowiek dojrzewa, zaś pokonując przeciwności poznaje, na co go stać. Doświadczając własnej ograniczoności i grzeszności, człowiek otwiera się na drugiego człowieka i na Boga. Pustynia jest też miejscem sprzyjającym doświadczeniu miłości, - w pierwszej kolejności miłości Boga do każdego z nas, ale jest także okazją do odnowienia naszej miłości do Boga[2].

Taki jest również sens rekolekcji parafialnych, w których uczestniczymy nie tylko jako poszczególne jednostki, ale także jako wspólnota parafialna, która wychodzi z niewoli grzechu i wędruje do domu Ojca. Przemiana dokonuje się zatem w podwójnym wymiarze: indywidualnym, oznaczającym odnowienie osobistej miłości do Boga, oraz wspólnotowym, w którym jako parafia odnawiamy swoją tożsamość, gromadzimy się wokół Boga i chcemy odpowiadać na Jego miłość. Rekolekcje parafialne mają nam przypominać, że jesteśmy odpowiedzialni nie tylko za swoje zbawienie, ale także za innych członków wspólnoty.

ZADANIE

- Zrób sobie postanowienie uczestnictwa w kolejnych rekolekcjach parafialnych.
- Zastanów się, jak możesz wziąć odpowiedzialność za innych członków wspólnoty parafialnej w Waszej wędrówce do domu Ojca.

[1] Zob. S. SIRBONI, *„Pascha” wczoraj i dziś*, w: *Biblia dla każdego*, t. 1, red. H. WITCZYK, Kielce 1995, s. 256-258.
[2] Zob. L. A. SCHÖKEL, *Pustynia – doświadczenie buntu i wierności,* w: *Biblia dla każdego*, t. 2, red. H. WITCZYK, Kielce 1995, s. 96-97.